

TARTU LINNAVOLIKOGU

MÄÄRUS

Tartu

20.11.2013 nr LVK-M-0001

Reklaamimaks

Määrus kehtestatakse kohalike maksude seaduse § 2 lõike 1 ja § 10 lõike 2, 4 ja 5 alusel.

§ 1. Reklaamimaksu objekt

Reklaamimaksu objekt on Tartu linna territooriumile paigaldatud reklaam.

§ 2. Reklaamimaksu maksja

Reklaamimaksu maksja on reklaami paigaldaja.

§ 3. Maksustatav reklaam ja maksuvabastus

Maksustamisele kuulub Tartu linna territooriumile paigaldatud reklaam, välja arvatud:

- 1) reklaam pindalaga kuni 0,5 m² (kaasa arvatud);
- 2) reklaam hoone vaateaknal ja uktsel;
- 3) lasteaia, lastehoiu, üldharidus- ja huvikooli, teatri, kino, muuseumi, näituse, kultuuri-, spordi- ja heategevusliku ürituse reklaam;
- 4) kultuuri-, spordi- ja heategevusliku ürituse toimumise kohas ja toimumise ajal selle ürituse sponsori reklaam;
- 5) müügikoha hooajalise laienduse inventaril (varikatus, päevavari, piire, mööbel jms) ja hooajalise müügikoha kujunduses kasutatav reklaam;
- 6) reklaamiseaduse kohaselt reklaamina mittekäsitatav majandus- ja kutsetegevuse koha tähistus, mis on paigaldatud kinnistule, kus majandus- ja kutsetegevuse koht asub.

§ 4. Maksuperiood

- (1) Maksuperiood on ajavahemik, mille jooksul reklaam on paigaldatud.
- (2) Maksukohustus tekib lõikes 1 nimetatud maksuperioodi tähistava ajavahemiku alguskuupäevast.

§ 5. Maksumäär

- (1) Maksumäära arvestuse aluseks on reklaamiga kaetud pinna (*reklaamipinna*) 1 m² maksumus. Kui reklaamipinna suurus on täisruutmeetrist erinev, ümardatakse reklaamipinna suurus ruutmeetritesse ühe komakohani.
- (2) Reklaamipinna suurus määratakse järgmiselt:
 - 1) tasapinnalise reklaami puhul reklaami pindalaga, mis on suunatud avalikkusele;
 - 2) ruumilise reklaami puhul kolme iseloomuliku vaate arvutuslike pindaladega, mille moodustavad reklaami väljaulatuvaid punkte ühendavad kontuurid.

- (3) Maksumäär reklaamipinna 1 m² eest on 26 senti ööpäevas. Alates 1. jaanuarist 2015. a on maksumäär reklaamipinna 1 m² eest 35 senti ööpäevas.
- (4) Maksumäär reklaamipinna 1 m² eest kesklinna piirkonnas (Sauna, Kroonuaia, Jakobi, Veski, J. Kuperjanovi, Pepleri, Väike Tähe, Tähe, Pargi, Kalevi, Jõe, möttelise joone, mis kulgeb Jõe tänavast Turu tänavani mööda Sõpruse sillalt mahasõitu, Turu, Väike Turu, möttelise joone, mis kulgeb Väike Turu tänavalt Pikk 86 hooneni, Pika, Roosi, Jaama ja Staadioni tänava (kaasa arvatud nimetatud tänavad vastavates lõikudes) vahele jääv ala) on 38 senti ööpäevas. Alates 1. jaanuarist 2015. a on maksumäär reklaamipinna 1 m² eest kesklinna piirkonnas 45 senti ööpäevas.

§ 6. Maksudeklaratsioon

- (1) Maksumaksja on kohustatud esitama maksuhaldurile maksudeklaratsiooni reklaami paigaldamisele järgneval esimesel tööpäeval.
- (2) Maksudeklaratsioonis esitatakse järgmised andmed:
 - 1) maksudeklaratsiooni esitaja andmed (nimi, isiku- või registrikood, kontaktandmed);
 - 2) maksuperioodi andmed (alguse ja lõpu kuupäev);
 - 3) maksuobjekti andmed (reklaami asukoha aadress, reklaamipinna suurus, reklaami lühikirjeldus);
 - 4) reklaamimaksu tasumise tähtaeg ja tasumisele kuuluv maksusumma.
- (3) Maksudeklaratsioon esitatakse paberkandjal allkirjastatuna, digitaalallkirja seaduse kohaselt elektrooniliselt allkirjastatuna või Tartu linna reklaamimaksu deklaratsioonide elektroonilise infosüsteemi kaudu.
- (4) Tartu linna reklaamimaksu deklaratsioonide infosüsteemi kasutamise ja selles maksudeklaratsiooni esitamise korra kehtestab linnavalitsus määrusega.
- (5) Maksudeklaratsiooni võib esitada kuni 12 kuu kohta. Reklaami paigaldamisel pikemaks perioodiks esitatakse 12 kuu möödumisel uus maksudeklaratsioon käesolevas paragrahvis sätestatud korras.
- (6) Maksudeklaratsioonile tuleb lisada paigaldatud reklaami kavand või foto koos mõõtudega.

§ 7. Maksu tasumine

- (1) Maksumaksja tasub maksusumma Tartu linna eelarvesse hiljemalt 15. päeval arvates maksuperioodi alguskuupäevast.
- (2) Reklaami paigaldamisel pikemaks perioodiks kui 30 päeva jaotatakse maksuperiood intervallideks arvestusega, et üks intervall on võrdne 30 päevaga. Maksuperioodi viimane intervall võib olla lühem kui 30 päeva. Esimese intervalli eest tasutakse maksusumma käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud korras, iga järgneva intervalli eest tasutakse maksusumma intervalli esimeseks päevaks.
- (3) Reklaamimaksu tasumiseks annab maksuhaldur maksumaksjale viitenumbri.

§ 8. Maksuhaldur

- (1) Reklaamimaksu maksuhaldur on Tartu Linnavalitsus rahandusosakonna kaudu.

- (2) Tartu Linnavalitsuse rahandusosakonna juhataja, rahandusosakonna eelarveteenistuse juhataja, rahandusosakonna eelarveteenistuse eelarve peaspetsialist ja rahandusosakonna eelarveteenistuse spetsialist on volitatud rakendama reklaamimaksu kogumisel maksukorralduse seaduses sätestatud maksuhalduri õigusi.

§ 9. Vastutus

Vastutus käesoleva määruse rikkumise eest tuleneb maksukorralduse seadusest.

§ 10. Määruse rakendamine

- (1) Tartu Linnavolikogu 7. detsembri 2006. a määrus nr 48 „Reklaamimaks“ tunnistatakse kehtetuks.
- (2) Käesoleva määruse jõustumise ajal kehtiva ühistranspordi ootekodade paigaldamise lepingu lõppemiseni on nimetatud lepingu kohaselt ühistranspordi ootekodadele paigaldatud reklaam reklaamimaksust vabastatud.
- (3) Käesoleva määruse jõustumise ajal kehtiva linnateabe reklaamialuste paigaldamise lepingu lõppemiseni on nimetatud lepingu kohaselt linnateabe reklaamialustele paigaldatud reklaam reklaamimaksust vabastatud.
- (4) Määrus jõustub 1. jaanuaril 2014. a.

Esimees

Esitab: **linnavalitsus , 19.11.2013 istungi protokoll nr 83**

Ettekandja: **Kajar Lember**

Õiend

Tartu Linnavolikogu Määruse "Reklaamimaks" juurde

Üldine informatsioon

Reklaamimaksu kehtestas Tartu Linnavolikogu 1995. aastal (vt Tartu Linnavolikogu [6. aprilli 1995. a määrust nr 59 „Reklaami- ja kuulutusemaksu kehtestamine“](#)). Hetkel kogub Tartu linn reklaamimaksu Tartu Linnavolikogu 1. detsembri 2006. a määruse nr 48 „Reklaamimaks“ alusel. Nimetatud määrust on muudetud ühel korral seoses vajadusega esitada maksumäärad eurodes.

Reklaamimaksust laekuvaks tuluks Tartu linna eelarvesse on 2013. aastal planeeritud 290 000 eurot ning seniseid laekumisi hinnates saab eelarve aasta lõpuks reklaamimaksu osas täidetud. Reklaamimaksu halduritena tegutsevad igapäevaselt linnavalitsuse rahandusosakonna kaks teenistujat, lisaks rahandusosakonna juhataja ja rahandusosakonna eelarveteenistuse juhataja, kui on tarvis algatada menetlus isikute suhtes, kes ei ole reklaamimaksu deklareerinud ega maksnud.

Reklaamimaksu deklareerimiseks kasutatakse spetsiaalselt selleks otstarbeks väljatöötatud Tartu linna reklaamimaksu deklaratsioonide infosüsteemi, mille kaudu saab reklaami paigaldaja esitada maksudeklaratsioone. Aastas esitatakse ligikaudu 700 deklaratsiooni ning samas tuleb igakuiselt tegeleda ligikaudu 10 isikuga, kes ei ole deklaratsiooni esitanud ning ligikaudu 30 isikuga, kes on küll deklaratsiooni esitanud, kuid ei ole reklaamimaksu maksnud. Enamusel juhtudest ei ole olnud vajadust ametlikku menetlust alustada ning piisab meeldetuletusest ja selgitustest, kuid siiski on 2013. aastal tehtud 4 korraldust reklaamimaksu deklaratsiooni esitamiseks ning menetlus on algatamisel veel 3 isiku suhtes. Kohtus on linn reklaamimaksu küsimuses pidanud käima ühel korral, nimetatud asjas on kohtuistungid toimunud ning linn ootab ringkonnakohtu otsust, halduskohtu otsus tehti linna kasuks.

Reklaamide ja reklaamikandjate paigaldamise lubamise ja järelevalvega tegeleb arhitektuuri ja ehituse osakond, eelkõige on nimetatu linnakunstniku kohustus, kuid sõltuvalt reklaami asukohast puutuvad reklaamide ja reklaamikandjate paigaldamisega kokku veel muinsuskaitse spetsialistid, ehitusjärelevalve spetsialistid kui tegemist on ehitistega, samuti linnamajanduse osakonna liikluskorralduse spetsialistid.

Reklaamimaksu kehtestamise õiguslikud alused

Reklaamimaksu kehtestamise õiguslik alus tuleneb [kohalike maksude seadusest](#) (KoMS) (§ 2 ja § 10), mis sätestab reklaamimaksuga maksustamise võimalikud piirid, muudes küsimustes laieneb kohalike maksude menetlusele eriseadusena [maksukorralduse seadus](#) (MKS).

Kohalike maksude seadus pärineb aastast 1994 ning seda on küll muudetud, kuid väga lakooniliselt. Viimase muudatusena reklaamimaksu küsimuses sätestati käesoleva aasta suvel volikogu õigus nõuda reklaamimaksu deklaratsiooni esitamist elektrooniliselt, kui sellel deklareeritakse rohkem kui kümme maksuobjekti. Samas ei ole reklaamimaksu elektrooniline deklareerimine uus asi, reklaamimaksu on vabatahtlikult elektrooniliselt deklareeritud juba varem. Praktikas eelistavad reklaami paigaldajad valdavalt elektroonilist deklareerimise võimalust.

Reklaamiga seonduvat reguleerib lisaks [reklaamiseadus](#) (RekS). Reklaamiseadus annab reklaami mõiste, samuti määratleb selle, mida ei käsitleta reklaamina. Reklaamiseadus annab lisaks välireklaami mõiste, mis ei ole aga automaatselt kasutatav reklaamimaksu kontekstis. Reklaamiseaduse kohane kohaliku omavalitsuse järelevalve lähtub (väli)reklaamist ja selle sisust,

maksukorralduse seaduse kohane järelevalve aga maksustamisele kuuluvast reklaamist ning need ei ole alati kattuvad.

Reklaamimaksuga seondub reklaami paigaldamise regulatsioon. Reklaami paigaldamise reguleerimiseks tuleb reklaamiseaduse kohaselt linnavolikogul kehtestada määrusega välireklaami paigaldamise eeskiri, millega kehtestatakse nõuded välireklaami avalikustamise viisile ja kohale. Nimetatud määruse eelnõu on linnavalitsuses koostamisel ning esitatakse linnavolikogule lähitulevikus.

Kohalike maksude kehtestamisel ja maksumäärade muutmisel tuleb lisaks eelnevale arvestada **kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse** (KOKS) § 36 lõikest 1 tuleneva piiranguga, mis sätestab, et kohalikud maksud ja maksumäärade muudatused kehtestatakse enne linnaeelarve või lisaelarve vastuvõtmist. Seega tuleb maksumäärus kehtestada enne 2014. aasta eelarve vastuvõtmist, kui soovime uusi maksumäärasid (aga ka maksuvabastusi) rakendada järgmisest aastast.

Selgitused regulatsiooni kohta

§ 1. Reklaamimaksu objekt

Reklaamimaksu saab kehtestada KoMS §is 10 sätestatud ulatust silmas pidades. KoMS § 10 lõike 1 kohaselt maksavad reklaamimaksu füüsilised ja juriidilised isikud omavalitsuse territooriumil paigaldatud, samuti omavalitsuse territooriumil elunevatele ja asuvatele füüsilistele ja juriidilistele isikutele kuuluvatena registreeritud ühissõidukitele paigaldatud kuulutustelt ja reklaamilt.

Seega on reklaamimaksu seisukohast olulised märksõnad:

- **Füüsilised ja juriidilised isikud.** Tegemist on õiguskeeles väga selgete mõistetega, mis selgitamist ei vaja.
- **Omavalitsuse territooriumil paigaldatud** kuulutus ja reklaam. Omavalitsuse territoorium on väga selgelt piiritletud, küsimus võib tekkida selles, kas reklaamimaksu objektiks võiks olla ka siseruumidesse paigutatud reklaam. Selline arutelu viiks aga tulemuseni, kus maksustamisele kuuluks ka näiteks füüsilise isiku kodus paigaldatud reklaam. Kaheldav on, kas seadusandja sellist reklaami ja kuulutuse maksu siiski soovis kehtestada, kahjuks ei ole 1994. aasta KoMSi seletuskiri ka leitav. Tõlgendamise tulemusena oleme asunud seisukohale, et maksuobjektiks on reklaam ja kuulutused, mis asuvad omavalitsuse territooriumil nii öelda vabas õhus.
- **Omavalitsuse territooriumil elunevatele ja asuvatele füüsilistele ja juriidilistele isikutele kuuluvatena registreeritud ühissõidukitele paigaldatud** kuulutus ja reklaam. Nimetatud märksõnade kontekstis vajab täpsustamist ühissõiduki mõiste, ühistranspordi seadus annab ühissõiduki mõiste alljärgnevalt - ühissõiduk on ühistransporditeenuse osutamiseks ettenähtud buss, sõiduauto, tramm, trollibuss, reisiron, rööbasbuss, reisilaev, reisiparvlaev, väikelaeve, õhusõiduk või muu mootori jõul liikuv transpordivahend. Ühistransport on sama seaduse kohaselt tegevusloa alusel korraldatav tasuline sõitjatevedu, mida osutatakse liiniveo, juhuveo või taksoveo korras. Eelnevast saab järeldada, et Tartu linnas võiks reklaamimaksu objektiks olla reklaam, mis on paigaldatud bussile ja taksole. Ka siin on oluline tähelepanu juhtida asjaolule, et KoMS kasutab alaleütlevat käänat, mis viitab sellele, et bussi/takso sisse paigaldatud reklaami ei ole võimalik maksustada.
- **Kuulutus ja reklaam.** Õiguskeeles on defineeritud reklaami mõiste. Vastava definitsiooni annab reklaamiseadus. Reklaam on teave, mis on avalikustatud mis tahes üldtajuval kujul, tasu eest või tasuta, teenuse osutamise või kauba müügi suurendamise, ürituse edendamise või isiku käitumise avalikes huvides suunamise eesmärgil. Reklaamina ei käsitata: 1) majandus- või kutsetegevuse kohas, kus müüakse kaupa või osutatakse teenust, antavat teavet kauba, teenuse või selle müügingimuste kohta, ning käesoleva lõigu punktis 2 nimetatud teavet; 2) majandus- või kutsetegevuse koha tähistust selle nime, liigi, kauba müügi või teenuse

osutamise aja, isiku nime, kaubamärgi ja domeeninimega ehitisel, kus majandus- või kutsetegevuse koht asub, ja majandus- või kutsetegevuse koha sissepääsu juures; 3) väljaspool ehitist asuva majandus- või kutsetegevuse koha tähistust käesoleva lõigu punktis 2 nimetatud teabega. Kuulutuse mõistet õiguskeel eraldi ei tunne, seega on tuleb kuulutuse tähendusest arusaamiseks pöörduda Eesti keele seletava sõnaraamatu poole. Viimane selgitab, et kuulutus on avalikult välja pandud või ajakirjanduses avaldatud kirjalik teadaanne. Seega võib kuulutus olla reklaam, kuid kuulutus võib reklaamile iseloomulikke elemente ka mitte sisaldada. Seega kvalifitseeruvad kuulutusteks ka kõik reklaamid, mida reklaamina ei käsitleta.

KoMS tulenevat arvestades on määruse esimese paragrahvina sõnastatud reklaamimaksu objekt, mis on KoMS kohaselt üks maksumääruse olulisena kehtestatav element. Reklaamimaksu objektiks määruse kohaselt on **Tartu linna territooriumile paigaldatud reklaam**.

Reklaamimaksu objekti on määruuses piiratud võrreldes KoMS võimaldatavaga järgmistel põhjustel:

- Ärihuvidest lähtuvalt soovitakse reeglina paigaldada reklaami ning liigse reklaamireostuse vältimiseks ja puhtama linnapildi saavutamiseks on reklaamimaks mõjus tööriist, seega on reklaami maksustamine põhjendatud.
- Kuulutusi paigaldatakse reeglina seadusest tuleneva kohustusena (nt teave ehituse kohta või detailplaneeringu kohta jms), muude kuulutuste avaldamine praktikas väga levinud ei ole. Seadusest tuleneva kuulutuse (teadaande) maksustamine ei ole mõistlik, kuna sellise kuulutuse avaldamine ei ole reeglina ajendatud ärihuvidest, vaid on suunatud avaliku huvi kaitsele.
- Bussi kui ühissõiduki maksustamine ei ole mõistlik, kuna Tartu linnas ühistransporditeenust osutav aktsiaseltsi SEBE äriregistri järgne asukoht on Tallinnas, seega ei oleks võimalik Tartu linna ühistranspordivahenditel asuvat reklaami maksustada, kui SEBE peaks soovima linnaliini bussidele reklaami müüa (lisaks oleme lubanud linnaliinibussidel reklaami üksnes tagaküljele). Reklaamiga kaetud Lõunakeskuse ja Prisma bussid on aga ettevõtja poolt klientidele tasuta ning seetõttu ei ole põhjendatud nimetatud bussidelt reklaamimaksu võtta, ka puudub linnal teadmine, mis ettevõtete bussidega on tegemist. Seega võib olla ka nimetatud busside maksustamine võimatu. Muid reklaamiga kaetud busse aga praktiliselt ei ole.
- Takso kui ühissõiduki maksustamine ei ole mõistlik, kuna taksodena kasutatakse reeglina väikesi sõidukeid ning taksotele ei ole väga suur reklaami võimalik paigaldada ning maksu administreerimine oleks ebaproportsionaalselt töömahukas, samuti võiks reklaamimaks mõjutada taksoteenuse hinda. Avalikus liiniveos tuleb bussile paigaldatud reklaamiga seonduv tulu/kulu hoida lahus avaliku liiniveo tuludest/kuludest ning reklaamimaks ei tohi mõjutada teenuse hinda, kuid taksoteenuse puhul sellist reeglit ei ole, seega võiks reklaamimaks tõsta taksoteenuse hinda ega oleks taksoteenuse kasutajate huvides.

§ 2. Reklaamimaksu maksja

KoMS kohaselt on teiseks oluliseks maksumääruse elemendiks on maksumaksja määratlus. Reklaamimaksu määruuses on reklaamimaksu maksjaks reklaami paigaldaja. Reklaami paigaldaja mõiste ei ole õigusaktides defineeritud, seega tuleb reklaami paigaldaja mõiste sisustamisel arvestada seda, kuidas mõistetakse reklaami paigaldajat tavakeeles. Maksumääruses võib anda reklaami paigaldaja definitsiooni, kuid kuna selle sõnastamine on piisavalt keerukas, siis tundub mõistlik lahendada vaidlused tavakeelest lähtuvalt. Ka kehtivas reklaamimaksu määruuses on reklaamimaksu maksjaks reklaami paigaldaja ning praktikas ei ole reklaamimaksu maksja küsimuses vaidlusi tekkinud.

§ 3. Maksustatav reklaam ja maksuvabastus

Maksustatav on Tartu linna territooriumile paigaldatud reklaam, see tähendab igasugune reklaam, mis on vabas õhus ja mis ei ole käesoleva paragrahvi või seaduse kohaselt reklaamimaksust

vabastatud.

Võrreldes kehtiva määrusega on reklaamimaksust vabastatava reklaami loetelu oluliselt muutunud. Viimane ei tähenda aga seda, et maksustamises palju muutuks. Pigem on kehtiva määruse sõnastust kriitilise pilguga analüüsitud.

Maksustamisele kuulub Tartu linna territooriumile paigaldatud reklaam, välja arvatud:

- 1) reklaam pindalaga kuni 0,5 m² (kaasa arvatud);
- 2) reklaam hoone vaateaknal ja ukstel;
- 3) lasteaia, lastehoiu, üldharidus- ja huvikooli, teatri, kino, muuseumi, näituse, kultuuri-, spordi- ja heategevusliku ürituse reklaam;
- 4) kultuuri-, spordi- ja heategevusliku ürituse toimumise kohas ja toimumise ajal selle ürituse sponsori reklaam;
- 5) müügikoha hooajalise laienduse inventaril (varikatus, päevavari, piire, mööbel jms) ja hooajalise müügikoha kujunduses kasutatav reklaam;
- 6) reklaamiseaduse kohaselt reklaamina mittekäsitatav majandus- ja kutsetegevuse koha tähistus, mis on paigaldatud kinnistule, kus majandus- ja kutsetegevuse koht asub.

Lisaks eelnevale on reklaamimaksust vabastatud KoMS § 10 lõike 3 kohaselt riigi- ja omavalitsusasutuste kuulutused ning erakondade, valimisliitude ja üksikkandidaatide valimiskampania kuulutused ja reklaam.

Reklaamimaksu rakendamisel ei käsita linn reklaamina ega nõua reklaamimaksu maksmist ka toitlustusettevõtte puhul selle peasissekäigu juures asuvalt ettevõttes pakutavate roogade ja jookide hinnakirjalt. Nimetatu võib küll osaliselt täita reklaami eesmärki, kuid majandus- ja kommunikatsiooniministri 14. aprilli 2004. a määruse nr 76 „Kauba ja teenuse hinna avaldamise nõuded“ § 8 lõike 6 kohaselt peab toitlustusettevõtte peasissekäigu läheduses olema pakutavate roogade ja jookide hinnakiri. Seega on toitlustusettevõtjate soov paigaldada ettevõtte sissekäigu ette teabekandjaid vastava informatsiooniga põhjendatud ning hinnakirja käsitlemine reklaamina sunniks ettevõtjaid maksma reklaamimaksu seaduse alusel kohustuslikuna avalikustamise kuuluva teabe eest.

Reklaamimaksu vabastused on põhjendatud eelkõige järgmiste asjaoludega:

- 1) Reklaam pindalaga kuni 0,5 m² (kaasa arvatud). Tegemist on mõõtmelt väikese ja linnapildis vähest mõju omava reklaamiga, taolisi väikesi reklaame kasutavad eelkõige hinnatundlikud ettevõtjad, samuti kuluks väikeste reklaamide maksustamisele ebaproportsionaalselt suur töökoormus, kuid maksutulu oleks väike. Sama vabastus on ka kehtivas määruses.
- 2) Reklaam hoone vaateaknal ja ukstel. Ettevõtete vaateaknad ja ukсед on tihti kujundatud oma toodete või kaupadega või teenuste kirjeldustega, vahel on tegemist kujunduslike lahendustega, vahel on selgelt sellesse põimitud reklaami elemente, kuid vahetegemine on tihti keeruline ning hinnangud vaieldavad (nt kaubamärgiga riideid kandev mannekeen oleks reklaam, kuid kui kaubamärki nähtaval ei ole, siis oleks sama mannekeen ilmselt kujunduselement), seetõttu ei ole mõistlik vaateakendele ja ustele paigaldatud reklaami maksustada. Sama vabastus on ka kehtivas määruses.
- 3) Lasteaia, lastehoiu, üldharidus- ja huvikooli, teatri, kino, muuseumi, näituse, kultuuri-, spordi- ja heategevusliku ürituse reklaam. Tegemist on valdkondadega, mis saavad märgatava osa oma rahastusest avalikust sektorist või kelle tegevus on suunatud laste ja noorte vaba aja veetmisele ning seetõttu ei ole põhjendatud selliste asutuste reklaami maksustamine. Võrreldes kehtiva määrusega on loetelu pikenenud lasteaia, lastehoiu, üldharidus- ja huvikooliga, kuna juurde on tekkinud mitmeid eraõiguslikke vastava teenuse pakkujaid, kuid nemadki saavad olulise osa oma rahastusest avalikust sektorist. Seega maksuvabastuse saajate hulk on veidi suurenenud, kuid selle tulemusena ei suurene linnas paigaldatava reklaami hulk oluliselt, kuna tegemist on hinnatundlike

tegiatega, kes suurelt oma tegevusi reklaamida ei suuda.

4) Kultuuri-, spordi- ja heategevusliku ürituse toimumise kohas ja toimumise ajal selle ürituse sponsori reklaam. Kehtivas määruses sellist maksuvabastust ei ole, kuid praktikas ei ole siiski erinevate ürituste toimumise ajal ürituste sponsorite reklaami maksustatud. Sponsorite reklaami maksustamise muudavad keeruliseks kaks asjaolu: esiteks peletaks reklaamimaksu kohustus eemale ürituste sponsoreid, kes on seni harjunud praktikaga, et ürituse ajal saab reklaami maksuvabalt eksponeerida, ning teiseks on üritused tavaliselt lühiajalised ja osalt toimuvad nädalavahetustel ning seetõttu on raskendatud maksuhaldurite järelevalvetöö – üritus on läbi ja reklaamid maha võetud enne, kui maksuhaldur jõuab vajalikke toiminguid teha. Seega on põhjendatud praktikas kasutatava maksuvabastuse sõnastamine maksumääruses.

5) Müügikoha hooajalise laienduse inventaril (varikatus, päevavari, piire, mööbel jms) ja hooajalise müügikoha kujunduses kasutatav reklaam. Kehtivas määruses sellist maksuvabastust ei ole, kuid praktikas ei ole müügikohtade hooajalistel laiendustel ja hooajalisel müügikohal olevat reklaami maksustatud. Hooajaliseks laienduseks on Tartus eelkõige hooajalised välikohvikud, kuid teoorias võiks hooajalisi laiendusi kasutada ka teist liiki ettevõtjad (nt kauplused jmt). Hooajaliseks müügikohaks on erinevad müügiletid, millega suvel ettevõtjad välja tulevad. Hooajaliste laienduste inventaril on aastaid reklaami kasutatud, kuid sellise reklaami maksustamine on olnud problemaatiline eelkõige selle tõttu, et reklaam on kujundatud inventari peale ning reklaami mõõtmete arvestamine on seetõttu vaidlusi tekitav (nt kui kasutatakse õlletootja päevavarje, kas siis tuleks kogu päevavari lugeda reklaamikandjaks või ainult õlletootja logo päevavarjul). Kui linn soovib hooajaliste laienduste ja hooajaliste müügikohtade eest tasu võtta, siis on seda võimalik teha ka teisiti, näiteks maa kasutamise tasuna, mis välistab vaidlused reklaami mõõtmete üle. Seega on põhjendatud praktikas kasutatava maksuvabastuse sõnastamine maksumääruses.

6) Reklaamiseaduse kohaselt reklaamina mittekäsitatav majandus- ja kutsetegevuse koha tähistus, mis on paigaldatud kinnistule, kus majandus- ja kutsetegevuse koht asub. Käesolev maksuvabastus võimaldab ettevõtjatel reklaamiseaduse kohaselt reklaamiks mitteolevat tähistust reklaamimaksuvabalt paigaldada ka kinnistule, kus majandus- ja kutsetegevuse koht asub. Maksuvabastus on ajendatud soovist võimaldada ettevõtjatel ennast paremini nähtavaks teha ilma reklaamimaksu maksmiseta. Kehtiva maksumäärusega võrreldes see praktikas suurt muudatust ei too, kuna vastavasisuline maksuvabastus on veidi teistsuguses sõnastuses ka kehtivas maksumääruses (vt § 2 p 4).

Mis puudutab riigi- ja omavalitsusasutuste kuulutusi, siis praktikas rakendatakse põhimõtet, et reklaamimaksu maksmisest on vabastatud kõik riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuste riiklikku registrisse kantud isikute paigaldatud reklaamid, mistõttu laieneb vabastus ka näiteks avalik-õiguslikele kõrgkoolidele.

Kehtivas maksumääruses on maksustatav reklaam ja reklaamimaksu vabastus sõnastatud järgmiselt - igasugune Tartu linna haldusterritooriumil paigaldatud reklaam kuulub maksustamisele, välja arvatud:

- 1) riigi- ja omavalitsusasutuste, Euroopa Liidu institutsioonide kuulutused;
- 2) erakondade, valimisliitude ja üksikkandidaatide valimiskampaania reklaam;
- 3) teatrite, kinode, muuseumide, näituste, kultuuri-, spordi- ja heategevuslike ürituste reklaam;
- 4) ehitisele, kus ettevõtja tegutseb, ja selle juurde kuuluvale krundile paigaldatud sama ettevõtja ärinimi, tegevuskoha tähistus ja/või samale ettevõtjale kuuluvana registreeritud kaubamärk. Ärinime, tegevuskoha tähistuse ja/või registreeritud kaubamärgi juurde võivad olla lisatud ettevõtte lahtioleku aeg ja kontaktandmed ning toitlustusettevõtte puhul pakutavate roogade ja jookide hinnakiri;
- 5) ehitise või ühissõiduki sees paigaldatud reklaam;
- 6) liiklusemärgi 636 Eesti Standardi EVS 613-2001 "Liiklusemärgid ja nende kasutamine" kohaselt paigaldatud teave;
- 7) ehituse ajaks paigaldatud teave ehitusseaduse § 29 lg 2 punktis 3 sätestatud informatsiooniga;

- 8) reklaam pindalaga kuni 0,5 m² (kaasa arvatud) statsionaarse reklaami puhul;
- 9) reklaam hoone vaateaknal ja uktsel;
- 10) Tartu linna avalikus liiniveos kasutatavale ühistranspordi infrastruktuuri objektile (ootekoda, -paviljon) paigaldatud reklaam;
- 11) avalikult kasutatavale jäätmete kogumisvahendile paigaldatud reklaam;
- 12) linnateabe reklaamialusele paigaldatud reklaam.

Alljärgnevalt on põhjendatud, miks kehtiva maksumääruse kohased maksuvabastused on kunagi tekkinud ning miks neid uues määruses kõiki enam ei ole sätestatud.

1) Riigi- ja omavalitsusasutuste, Euroopa Liidu institutsioonide kuulutused. Riigi- ja omavalitsusasutuste kuulutused on maksuvabad KoMS § 10 lõike 3 kohaselt ning maksumäärus ei pea vabastust kordama, seetõttu on sõnastus määrusest välja jäetud. Euroopa Liidu institutsioonide reklaami kohta seadusest tulenevat maksuvabastust ei eksisteeri ning edaspidi on nende reklaam reklaamimaksuga maksustatav. Praktikas Euroopa Liidu institutsioonid ennast reklaamida ei ole soovinud ning seetõttu ei mõjuta muudatus nende igapäevast toimimist oluliselt. Maksuvabastuse andmine ei ole neile aga põhjendatud, kuna tegemist ei ole vähese maksujõuga organisatsioonidega.

2) Erakondade, valimisliitude ja üksikkandidaatide valimiskampania reklaam. Nimetatud reklaam on maksuvaba KoMS § 10 lõike 3 kohaselt ning maksumäärus ei pea vabastust kordama, seetõttu on sõnastus määrusest välja jäetud.

3) Teatrite, kinode, muuseumide, näituste, kultuuri-, spordi- ja heategevuslike ürituste reklaam. Maksuvabastus jääb alles, lisandunud on lasteaed, lastehoid, üldharidus- ja huvikool.

4) Ehitisele, kus ettevõtja tegutseb, ja selle juurde kuuluvale krundile paigaldatud sama ettevõtja ärinimi, tegevuskoha tähistus ja/või samale ettevõtjale kuuluvana registreeritud kaubamärk. Ärinime, tegevuskoha tähistuse ja/või registreeritud kaubamärgi juurde võivad olla lisatud ettevõtte lahtioleku aeg ja kontaktandmed ning toitlustusettevõtte puhul pakutavate roogade ja jookide hinnakiri. Nimetatut ei käsitata RekS kohaselt suuremas osas reklaamina, vt RekS § 2 lg 2 punkte 1-3, reklaamina ei käsitata: 1) majandus- või kutsetegevuse kohas, kus müüakse kaupa või osutatakse teenust, antavat teavet kauba, teenuse või selle müügingimuste kohta, ning käesoleva lõigu punktis 2 nimetatud teavet; 2) majandus- või kutsetegevuse koha tähistust selle nime, liigi, kauba müügi või teenuse osutamise aja, isiku nime, kaubamärgi ja domeeninimega ehitisel, kus majandus- või kutsetegevuse koht asub, ja majandus- või kutsetegevuse koha sissepääsu juures; 3) väljaspool ehitist asuva majandus- või kutsetegevuse koha tähistust käesoleva lõigu punktis 2 nimetatud teabega. RekS sõnastus on küll mõnevõrra teistsugune ning kehtivast maksumäärusest hilisem, kuid sisu poolest on teemad olulises osas kattuvad. Kuna enamust kehtiva maksumääruse § 2 punktist 4 ei käsitata ReSs reklaamina, ei ole võimalik selle osas sätestada reklaamimaksu vabastust. Vastav teave/tähistus võib avalikustatud olla ning reklaamimaksu sellelt võtta ei saa. Seega on ettepanek sellises sõnastuses maksuvabastus kaotada, küll jääb alles maksuvabastus, mis ületab reklaamiseaduses sätestatud (vt eelnõu § 2 p 6).

5) Ehitise või ühissõiduki sees paigaldatud reklaam. § 1 selgituste all on analüüsitud reklaamimaksu kehtestamise võimalikku ulatust ning jõutud järeldusele, et reklaamimaksu ei saa kehtestada ehitise ja ühissõiduki sees paigaldatud reklaami suhtes, seega ei ole vajadust nimetatud reklaami reklaamimaksust vabastada ning seetõttu on sõnastus määrusest välja jäetud.

6) Liiklusmärgi 636 Eesti Standardi EVS 613-2001 "Liiklusmärgid ja nende kasutamine" kohaselt paigaldatud teave. Liiklusmärk 636 näitab sõidusuunda ja kaugust juriidilise isiku (asutuse) juurde. Tegelikult on olemas veel terve rida muid liiklusmärke, millele saab kanda ettevõtte nime. Liiklusmärk on liikluskorraldusvahend ning seetõttu ei ole ühegi liiklusmärgi osas põhjust rääkida reklaamist. Kui liiklusmärgi paigaldamine on põhjendatud, siis tuleb see paigaldada. Liiklusmärgile ei saa sõnastada reklaamile omast teksti, vaid väga piiratud teksti, seega ei ole õige rääkida reklaamist ega vabastada liiklusmärgi kujul paigaldatud teavet reklaamimaksust. Liiklusmärke saab endiselt paigaldada, kui see on vajalik, ning sellega reklaamimaksu maksmise kohustust ei kaasne.

7) Ehituse ajaks paigaldatud teave ehitusseaduse § 29 lg 2 punktis 3 sätestatud informatsiooniga.

Ehitusseaduse § 29 lõige 2 punkti 3 kohaselt on ehitise omanik kohustatud panema ehitamise alustamisel, kui ehitatakse ehitis, mis ei ole väikeehitis, üksikelamu, suvila, aiamaja, taluhoone, riigisaladust või salastatud välisteavet sisaldav ehitis, riigikaitsealine ehitis või ehitise teenindamiseks vajalik rajatis, nähtavale kohale kogu ehitamise ajaks informatsioonitahvli, milles sisaldub informatsioon ehitise, ehitusloa, ehitamise alustamise aja ja lõpetamise tähtaja, projekteerimisettevõtja, ehitusettevõtja ja omanikujärelvalve tegija kohta. Tegemist ei ole reklaamiga, vaid kohustusliku teabega, seega ei saa sellise teabe avalikustamisel rääkida reklaamimaksu vabastusest. Kui ehitusseaduses nimetatud teabe juurde kombineeritakse reklaam, siis see oli ja on edaspidi maksustatav. Seega on sõnastus määrusest välja jäetud.

8) Reklaam pindalaga kuni $0,5 \text{ m}^2$ (kaasa arvatud) statsionaarse reklaami puhul. Maksuvabastus jääb alles.

9) Reklaam hoone vaateaknal ja uksele. Maksuvabastus jääb alles.

10) Tartu linna avalikus liiniveos kasutatavale ühistranspordi infrastruktuuri objektile (ootekoda, -paviljon) paigaldatud reklaam. 2014. aastast muutub tõenäoliselt Tartu linnas ühistranspordi ootekodade paigaldamise skeem. Kui varasemalt olid reklaamiettevõtted valmis oma kuludega paigaldama ootekodad ja neid teatud perioodi hooldama, kui nad said ootekoja külgedel eksponeerida maksuvabalt reklaami, siis tänaseks on olukord muutunud. 2013. aastal linnavalitsuse korraldatud riigihange näitas, et sellise skeemiga linn enam uusi bussioote paviljone hankida ei suuda, kuna pakkujad ei ole valmis ootekodasid tasuta paigaldama ja hooldama. Linnal tuleb bussiootekodad endal omandada ning huvi korral saavad reklaamiettevõtted osaleda konkursil, kus linn pakub välja võimaluse paigaldada bussiootekodade seinale reklaamikandjaid. Sellisel juhul ei ole aga enam põhjendatud reklaamimaksu vabastuse andmine ootekodadele paigaldatud reklaami eest ning nimetatud maksuvabastus kaob.

11) Avalikult kasutatavale jäätmete kogumisvahendile paigaldatud reklaam. Nimetatud maksuvabastuse liik tekkis aastaid tagasi, kui linnas ei olnud piisavalt avalikke jäätmete kogumisvahendeid, samuti puudus kohustuslik pandipakendi kogumise süsteem. Maksuvabastus loodi selleks, et innustada erasektorit paigaldama avalikke jäätmekogumismahuteid. Tänapäevaks on olukord muutunud, enamasti on avalikud jäätmekogumismahutid paigaldatud linna tellimusel, lisaks on hulk erasektori poolt reklaamimüügi eesmärgil paigaldatud mahuteid, kuid neil olev reklaam on reeglina alla $0,5 \text{ m}^2$. Seega on ettepanek selline maksuvabastuse liik kaotada.

12) Linnateabe reklaamialusele paigaldatud reklaam. Nimetatud maksuvabastuse liik tekkis aastaid tagasi, kui linn sõlmis reklaamiettevõtetega lepingud bussiootekodade paigaldamiseks. Kokkuleppe kohaselt võimaldati reklaamiettevõtetele lisaks paigaldada reklaamikandjaid, mille ühele poolele soovis linn paigaldada linnateavet ja teist poolt sai reklaamiettevõtte kasutada maksuvabalt. Tänapäevaks on ilmnunud, et linnal ei ole ülemäära suurt huvi linnateavet avaldada ning linnateabena avaldatav reklaam on enamasti mõnel muul alusel samuti maksuvaba (nt omavalitsuse reklaam või kultuuriürituse reklaam). Lisaks muutub bussiootekodade paigaldamise skeem, seega ei ole vajadust pakkuda reklaamiettevõtetele täiendavaid reklaamimaksuvabasisid pindasid. Seega on ettepanek selline maksuvabastuse liik kaotada.

§ 4. Maksuperiood

Põhimõte on lihtne - reklaamimaksu tuleb maksta aja eest, mil reklaam on paigaldatud. Reklaamimaksu maksumäär on esitatud ööpäeva kohta ning maksmine käib ööpäevade eest. Poole-ööpäevast või tunnipõhist arvestust ei peeta, kuna maksumäär on selleks piisavalt madal ning ei tekita maksumaksjale ülemäärast koormust olukorras, kus reklaam paigaldatakse või eemaldatakse poolest päevast.

§ 5. Maksumäär

Maksumäära arvestuse aluseks on reklaamiga kaetud pinna (*reklaamipinna*) 1 m^2 maksumus. Kui reklaamipinna suurus on täisruutmeetrist erinev, ümardatakse reklaamipinna suurus

ruutmeetritesse ühe komakohani.

Reklaamipinna suuruse määramise osas võrreldes kehtiva määrusega muudatusi tehtud ei ole. Reklaamipinna suurus määratakse tasapinnalise reklaami puhul reklaami pindalaga, mis on suunatud avalikkusele ja ruumilise reklaami puhul kolme iseloomuliku vaate arvutuslike pindaladega, mille moodustavad reklaami väljaulatuvaid punkte ühendavad kontuurid. Kuigi sõnastus on ehk raskepärane, ei ole praktikas reklaamipinna suuruse arvutamisel probleeme esinenud ning seetõttu on otsustatud sõnastust mitte muuta.

Küll aga on käesolevas eelnõus mitmed muudatused maksumäärades. Uues määruses on esitatud kõik maksumäärad ööpäeva kohta, seni kehtivas määruses on mittestatsionaarse reklaam maksumäär esitatud aasta kohta.

Muudatused maksumäärades:

Reklaamipinna kirjeldus	Kehtivad maksumäärad (1 m² ööpäevas)	Uued maksumäärad 2014 (1 m² ööpäevas)	Uued maksumäärad 2015 (1 m² ööpäevas)
Üldine maksumäär	26 senti	26 senti	35 senti
Kesklinna maksumäär	38 senti	38 senti	45 senti
Mittestatsionaarne reklaam	19,17 eurot*	-	-
Ühissõidukile paigaldatud reklaam	83 senti**	-	-

* maksumäär aasta kohta

**maksumäär ühissõiduki kohta ööpäevas

Üldise maksumäära osas 2014. aastal muudatusi ei tule, küll tõuseb üldine maksumäär 2015. aasta 1. jaanuarist 9 senti võrra.

Kesklinna osas on esmane muudatus see, et täpsustatud on kesklinna piirkonda selliselt, et see oleks üheselt arusaadav. Kesklinna piirkonnaks on Sauna, Kroonuaia, Jakobi, Veski, J. Kuperjanovi, Pepleri, Väike Tähe, Tähe, Pargi, Kalevi, Jõe, mõttelise joone, mis kulgeb Jõe tänavast Turu tänavani mööda Sõpruse sillalt mahasõitu, Turu, Väike Turu, mõttelise joone, mis kulgeb Väike Turu tänavalt Pikk 86 hooneni, Pika, Roosi, Jaama, Staadioni tänava (kaasa arvatud nimetatud tänavad vastavates lõikudes) vahele jääv ala. Varasemalt oli kesklinnaks Sauna - Kroonuaia - Jakobi - Veski - J. Kuperjanovi - Pepleri - Väike-Tähe - Tähe - Pargi - Aida - Väike Turu - Paju - Pikk tänavate vastavatel lõikudel ja nende vahele jääv ala, kuid kuna kõik nimetatud tänavad ei ole omavahel ristuvad, siis tekkis sellest probleeme. Uue määruse kohaselt on kesklinna piirkond mõnevõrra suurem, näiteks on lisandunud Aida tänavast Jõe tänavani ulatuv ala, samuti laieneb kõrgema maksumääraga ala Pikal tänaval ning Roosi, Jaama ja Staadioni tänavatega piirneval alal. Kesklinna piirkonna maksumäär 2014. aastal ei muutu, küll aga tõuseb see 1. jaanuarist 2015 7 senti. Näiteks Tallinnas on üldine maksumäär 1. jaanuarist 2013 45 senti 1 m² eest ööpäevas.

Võrreldes kehtiva maksumäärusega kaob ära maksumäär mittestatsionaarse reklaami eest. Mittestatsionaarseks reklaamiks nimetab kehtiv maksumäärus reklaami, mis paigaldatakse müügi-, teenindus- või ettevõtja muu tegutsemiskoha ette ajutiselt mingiks ajaperioodiks ööpäeva jooksul ja mis edastab selle koha kohta vahelduvat teavet, kusjuures mõlema poole pind ei ületa summaarselt 1 m² ja reklaam ei ole kohtkindlalt ühendatud maapinna ega ehitisega (rahvakeeles harkjalgadega paigaldatud reklaamid). Harkjalgadega seonduvad aga järgmised probleemid: neil ei

ole alati reklaamiks olev teave ning nende mõõdud ei jää alati lubatud piiresse. Enamasti on ettevõtjatel huvi harkjalgu paigaldada avalikele tänavatele (näiteks Raekoja plats ja selle vahetu lähedus). Seega on linnal harkjalgade paigaldamise eest võimalik tasu võtta sõltumata sellest, mis teave harkjalgadel asub, maa kasutamise tasuna ning harkjalgade eraldi määraga maksustamine ei ole mõistlik. Reklaamimaks asendub edaspidi kõrgema tasuga harkjala paigaldamise loaga kaasneva maa kasutamise õiguse eest. Kui harkjalale paigaldatakse reklaam ning see on suurem kui $0,5 \text{ m}^2$, tuleb täiendavalt tasuda reklaamimaksu üldistel alustel.

Võrreldes kehtiva maksumäärusega kaob ühissõidukile paigaldatava reklaami maksumäär, kuna ühissõidukile paigaldatav reklaam ei ole enam maksuobjektiks (vt § 1).

§ 6. Maksudeklaratsioon

Maksumaksja on kohustatud esitama maksuhaldurile maksudeklaratsiooni reklaami paigaldamisele järgneval esimesel tööpäeval. Maksudeklaratsiooni esitamise aeg on uues määruses sama mis varasemalt. Reeglina ei ole sellest probleemi tekkinud. Arutlusel oli ka variant, mille kohaselt oleks deklaratsioon tulnud esitada päev enne reklaami paigaldamist, kuid viimane asjaolu ei muudaks olukorda nende isikute osas, kes püüavad reklaamimaksu maksmist vältida. Kuulekad isikud esitavad deklaratsiooni korrektselt ka juhul, kui seda tuleb teha pärast reklaami paigaldamist. Isik, kes püüab reklaamimaksu maksmisest kõrvale hiilida ja jätab reklaamimaksu deklareerimata, ei deklareeriks maksu ka siis, kui seda tuleks teha päev enne reklaami paigaldamist.

Maksudeklaratsioonis esitatakse maksudeklaratsiooni esitaja andmed, maksuperioodi andmed, maksuobjekti andmed ja reklaamimaksu tasumise tähtaeg ja tasumisele kuuluv maksusumma. Maksudeklaratsioonile tuleb lisada paigaldatud reklaami kavand või foto koos mõõtudega. Võrreldes kehtiva määrusega ei kinnitata maksudeklaratsiooni vormi enam määruse lisana, kuna enamikus deklaratsioonide esitatakse läbi elektroonilise infosüsteemi, mis sisaldab kohustuslike andmete välju ning infosüsteem ei võimalda deklaratsiooni suvalisel kujul esitada. Paber kandjal deklaratsiooni esitamise võimalus säilib ning paber kandjal deklaratsiooni esitajale võimaldab linn kasutada ettevalmistatud vormi, millel kajastuvad kõik kohustuslikud elemendid, kuid vormi eraldi kinnitamine ei ole enam vajalik.

Maksudeklaratsiooni on võimalik esitada kolmel viisil: paber kandjal allkirjastatuna, digitaalallkirja seaduse kohaselt elektrooniliselt allkirjastatuna või Tartu linna reklaamimaksu deklaratsioonide infosüsteemi kaudu. Tartu linna reklaamimaksu deklaratsioonide infosüsteemi kasutamise ja selles maksudeklaratsiooni esitamise korra kehtestab linnavalitsus määrusega. Vastav määruse eelnõu on välja töötatud, eelnõu on failina lisatud käesolevale õiendile. Elektroonilise infosüsteemi kasutamise ja selles maksudeklaratsioonide esitamise korra väljatöötamisel on eeskujuna kasutatud e-maksuameti infosüsteemi. Elektroonilise infosüsteemi kasutamiseks peab isik ennast autentima isikutunnistuse, mobiil-ID või internetipanga autentimissüsteemi vahendusel või muul moel, kui linnavalitsus on sõlminud vastava lepingu (esialgu muul moel autentida ei saa), kinnitama infosüsteemi kasutajatingimustega nõustumist ning sõlmima e-teenuse kasutamise lepingu. Maksudeklaratsiooni saab infosüsteemis esitada nii juriidilise isiku seaduslik kui volitatud esindaja, maksudeklaratsioonide eraldi digiallkirjastama ei pea.

Kehtivaga samaks jääb maksudeklaratsiooni esitamise muu korraldus. Maksudeklaratsiooni võib esitada kuni 12 kuu kohta. Reklaami paigaldamisel pikemaks perioodiks esitatakse 12 kuu möödumisel uus maksudeklaratsioon esialgsega samas korras.

§ 7. Maksu tasumine

Maksu tasumise osas võrreldes kehtiva määrusega muudatusi ei ole. Määruse eelnõu

väljatöötamisel kaaluti ka maksu tasumise teisiti sätestamist, kuid kuna maksumaksjad on reeglina ühed ja samad ning enamasti ei ole senine regulatsioon segadusi tekitanud, siis peeti mõistlikuks jääda vana regulatsiooni juurde.

Maksumaksja tasub maksumäär Tartu linna eelarvesse hiljemalt 15. päeval arvates maksuperioodi alguskuupäevast.

Reklaami paigaldamisel pikemaks perioodiks kui 30 päeva jaotatakse maksuperiood intervallideks arvestusega, et üks intervall on võrdne 30 päevaga. Maksuperioodi viimane intervall võib olla lühem kui 30 päeva. Esimese intervalli eest tasutakse maksumäär käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud korras, iga järgneva intervalli eest tasutakse maksumäär intervalli esimeseks päevaks.

Reklaamimaksu tasumiseks annab maksuhaldur maksumaksjale viitenumbri.

§ 8. Maksuhaldur

Maksuhalduri osas võrreldes kehtiva määrusega muudatusi ei ole kavandatud. Maksuhalduri rolli täidavad linnavalitsuse rahandusosakonna ametnikud.

Reklaamimaksu maksuhaldur on Tartu Linnavalitsus rahandusosakonna kaudu. Tartu Linnavalitsuse rahandusosakonna juhataja, rahandusosakonna eelarveteenistuse juhataja, rahandusosakonna eelarveteenistuse eelarve peaspetsialist ja rahandusosakonna eelarveteenistuse spetsialist on volitatud rakendama reklaamimaksu kogumisel maksukorralduse seaduses sätestatud maksuhalduri õigusi.

§ 9. Vastutus

Vastutus reklaamimaksu määrase rikkumise eest tuleneb maksukorralduse seadusest. Kohaliku omavalitsuse volikogul ei ole iseseisvat vastava regulatsiooni andmise pädevust. Maksukorralduse seadus on kohalike maksude kontekstis ka muudes küsimustes tegutsemise aluseks.

§ 10. Määruse rakendamine

Uue maksumääruse kehtestamisega tunnistatakse kehtetuks Tartu Linnavolikogu 7. detsembri 2006. a määrus nr 48 „Reklaamimaks“.

Tartu linn on sõlminud aastaid tagasi lepingud JCDecaux Eesti OÜga ühistranspordi ootekodade paigaldamiseks ja linnateabe reklaamialuste paigaldamiseks. Kuna nimetatud lepingutes sisaldub põhimõte, et nii ühistranspordi ootekodadele kui linnateabe reklaamialustele paigaldatud reklaam on maksuvaba, siis tuleb nimetatud lepingute kehtivuse lõpuni siiski võimaldada nimetatud objektidel reklaami maksuvabalt avalikustada. Ühistranspordi ootekodade paigaldamise üks leping lõpeb augustis 2014, teine aga 2022. aastal (nimetatud lepingu alusel on paigaldatud väike osa reklaamikandjatega bussiootekodasid), linnateabe reklaamikandjate leping lõpeb mais 2014. Pärast nimetatud lepingute lõppemist korraldatakse uued konkursid reklaamikandjate paigaldamiseks ning konkursil osalejad peavad arvestama reklaamimaksu tasumise kohustusega.

Eelnõuga tehakse ettepanek määruse jõustamiseks 1. jaanuaril 2014.

Tartu linna reklaamimaksu deklaratsioonide infosüsteemi kasutamise ja infosüsteemi kaudu maksudeklaratsiooni esitamise korra eelnõu on järgmine:

